

РЕШЕНИЕ

№ 18363

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4602** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от К. И. адв. С. срещу „Кредирект“ ЕООД по реда на чл. 39 от Закона за защита на личните данни.

С жалбата се иска отмяна на изричен отказ, подписан от юрисконсулт М. С. при „Кредирект“ ЕООД.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. Депозирано е подробно писмено становище, в което жалбата се поддържа на заявените основания и се претендират разноските по делото.

Ответникът не изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което делото е изпратено в съда са изложени съображения за законосъобразност на постановения отказ за предоставяне на документите, съдържащи лични данни на заявителката, които се обработват от „Кредирект“ ЕООД.

Съдът, въз основа на данните по делото и като съобрази становищата на страните, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява основателна, предвид следното:

К. И. е страна по договор за кредит с „Кредирект“ ЕООД. На 05.03.2026г., чрез адв. С. ответникът е сезиран с искане за предоставяне на копия от всички договори, анекси, приложения и др., които съдържат лични данни на заявителката, с цел да бъде проверено обработването им. На 27.03.2026г. ответникът, чрез юрисконсулт М. С. е изпратил писмо, с което се отказва исканата информация при следните съображения: Заявлението не представлява валидно упражняване на право на достъп или преносимост, защото е насочено към получаване на документи като такива, а

не на лични данни,; не съдържа конкретизация на личните данни; обективно цели събиране на доказателства.

Считат, че правото на достъп по чл. 15 от Регламент/ЕС/ 2016/679 не представлява средство за получаване на документи, нито за заобикаляне на процесуални права за доказване.

Сочи, че исканите документи, освен че съдържат лични данни, съдържат и информация извън приложното поле на Регламента.

Сочат, че еднообразен екземпляр от договора за кредит е предоставен вече на лицето по чл. 10 от ЗЗП.

Считат още, че правата по чл. 15 от Регламента са лични права и могат да бъдат упражнени само при изрично и конкретно упълномощаване, като при липса на такова, не възниква задължение за отговор.

Администраторът на данни приел, че искането е формулирано като такова за предоставяне на доказателства, а не като упражняване на право по чл. 15 от Регламента. В тази връзка и при липса на валидно сезиране, липсва и задължение за ответника да отговори, както и акт, който да подлежи на контрол, вкл. съдебен.

Независимо от горното е посочено, че администраторът обработва добросъвестно личните данни на лицето, като имена, ЕГН, номер на документ за самоличност, копие от документ за самоличност, адрес, имейл. Така изброените данни са индивидуализирани и е прието, че с последното е изпълнено задължението на обработващия данните по отношение на заявлението на лицето.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, администратор означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

На първо място, оспореният административен акт, макар и в предписаната от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, е издаден от некомпетентен административен орган.

В настоящия случай, "Кредирект" ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателката, за което няма спор по делото.

От данните по делото безспорно се установява, че производството по издаване на процесното писмо, образувано на основание молба от Е. И. до „Кредирект“ ЕООД, представлявано от Н. П. П., е приключило с оспореното писмо, подписано от юрисконсулт М. С. в качеството му на пълномощник на дружеството.

По делото не е представено каквото и да е пълномощно на юрисконсулт М. да представлява дружеството, още по-малко да изпълнява функциите на лице, на което е възложено обработването на личните данни, въпреки че преписката е постъпила в съда със становище за неоснователност на жалбата, подписано от същия служител.

Законодателят е предвидил произнасяне от администратора на лични данни, какъвто не е юрисконсултът на дружеството - администратор. Като е сторил това и е издал оспореното писмо, юрисконсултът е излязъл извън своята материална компетентност, съобразно липсващите данни с какви права е разполагал. По делото беше указана доказателствена тежест на ответника да установи всички предпоставки за законосъобразност на акта, вкл. компетентност, но такива не бяха сочени и представени.

По тези съображения съдът счита, че юрисконсултът на "Кредирект" ЕООД е постановил

нищожен административен акт в цялост, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му. Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. Преценката дали един административен акт е нищожен или незаконосъобразен следва от степента на допуснатия порок, като съответно се обявява за нищожен или се отменя като незаконосъобразен. Основанията за нищожност са тези, водещи до незаконосъобразност на административния акт и посочени в чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, до такава степен, че водят до невъзможност и недопустимост, актът да остане в правната действителност. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, а при констатиране на някое от основанията за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез обявяване на неговата нищожност.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че изложените мотиви сочат на основания за нищожност на оспорения административен акт, поради допуснати съществени пороци при издаването му. Поради това, писмото следва да бъде обявено за нищожно.

По съответствие на отказа с материалния закон:

Не е спорно, че между жалбоподателката и „Кредирект“ ООД, [населено място] са възникнали облигационни отношения по силата на договор за кредит, като оспорващата е субект, чиито лични данни са обработвани от дружеството – ответник и в това си качество има право на достъп до обработваните ѝ от администратора лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679).

Ответникът попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Предвид горното, за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателката искане, като с оглед разпоредбата на чл.12, §3 от Регламент 2016/679, информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Администраторът на лични данни се е произнесъл по искането, като не е предоставил копие от наличния договор и съпътстващите го документи, а извлечение от документите, съдържащо лични данни, обективирани в писмото му.

Непредоставянето на копията на документите е и предмет на настоящото производство.

Спорният по делото въпрос е дали при отправено искане на основание чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на информацията относно обработването на лични данни, администраторът на лични данни дължи предоставяне и на самите носители на тези данни.

Според чл. 4, параграф 1 от Регламент 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор

като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“.

Съгласно чл. 4, параграф 2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според §1 на чл.12 от Регламент 2016/679, „администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства“, а с чл.12, параграф 2 от Регламент 2016/679 е вменено задължение на администратора на лични данни да съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22.

Според разпоредбата на чл.15, §1 от Регламент 2016/679, субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последици от това обработване за субекта на данните.

Чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда, че администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Тези разпоредби следва да се тълкуват и във връзка с чл.8, §2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, според който всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него.

В случая, жалбоподателката е отправила надлежно искане по чл. 37б от ЗЗЛД до ответника, в качеството му на администратор на лични данни. Искането е свързано с упражняване на права по чл. 15 от Регламент 2016/679 и по силата на чл.15, §3 от Регламент 2016/679, администраторът е длъжен да предостави копие от обработваните от него лични данни на заявителя.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователен довода на ответника, че субектът на данни има единствено правото да получи копие от обработваните лични данни, каквото му е

предоставено, като правото по чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679 не включва получаването на копия от документи. В тази връзка следва да се има предвид, че според т. 21 от Решение от 04.05.2023 г. на СЕС по дело С-487/21, доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие "копие", следва да се отчете обичайното значение на това понятие, което съгласно заключението на генералния адвокат (т. 30), обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработка или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. В т. 23 от същото решение на СЕС е посочено, че употребата на изрза "всяка информация" в определението на понятието "лични данни", залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че засяга съответното лице. В решението на СЕС се сочи също, че чл.15, §3, изр. първо от Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

В Решение от 22.06.2023 г. на СЕС по дело С-579/21, т. 45 е посочено, че широкото определение на понятието "лични данни" обхваща не само данните, събрани и съхранявани от администратора, но и всяка информация, резултат от обработване на лични данни, които засягат лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано. В точки 63- 66 от същото решение на СЕС се сочи следното: "Що се отнася по-конкретно до съобщаването на цялата тази информация чрез предоставянето на журналните файлове за разглежданите в главното производство операции по обработване, следва да се отбележи, че чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД гласи, че администраторът "предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване". В това отношение Съдът вече е постановил, че така използваното понятие "копие" обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. От текста на член 15, параграф 3, първо изречение от този регламент следва също, че задължението за съобщаване се свързва с личните данни, които са предмет на разглежданото обработване. Копието, което администраторът е длъжен да предостави, трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване, да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. За да се гарантира, че така предоставената информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази

данни, които в частност съдържат личните данни, които са в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т. е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни. "

В горния смисъл е и Решение от 26.10.2023 г. на СЕС по дело C-307/22, FT v. DW, т. 73-76, в което се казва: "Накрая, що се отнася до целите, преследвани с член 15 от ОРЗД, той има за цел да укрепи и уточни правата на субектите на данни. Така предвиденото в тази разпоредба право на достъп трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него лични данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Освен това, копие от личните данни, които са в процес на обработване, което администраторът е длъжен да предостави съгласно чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД, трябва да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно трябва да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. По-специално, за да се гарантира, че предоставената от администратора информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, които в частност съдържат личните данни в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. Ето защо, правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи, които в частност съдържат посочените данни, ако представянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права. "

В обобщение, според посочената практика на СЕС, субектът на данни има право на достъп, в т. ч. и право да получи копия от документи, в които се съдържат личните му данни, ако това е необходимо за извършването на проверка, дали личните му данни се обработват законосъобразно, за да може да упражни ефективно правата, предоставени му в Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че ответникът, в качеството му на администратор на лични данни, е бил длъжен да предостави на лицето всички поискани от него документи, личните данни по които се обработват, в това число договори за заем, погасителен план, писмена кореспонденция и друга

документация, свързана с обработването, както и справка за всички извършени плащания по този договор, включително подробна разбивка на сумите, датите и начина на плащане. Само предоставената от ответното дружество извадка безспорно не дава възможност за ефективно упражняване на правата по приложимия Регламент. Като е постановил процесния отказ, ответникът е лишил жалбоподателката и от „правото на защита на личните данни“, което ѝ се предоставя с чл.8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като съответно е бил поставена и в невъзможност да придобие непосредствени впечатления за спазване на задължението на администратора за осигуряване защитата на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите, определени в чл.5 от Регламент 2016/679. Оспореният отказ възпрепятства жалбоподателката да се възползва и от правото по чл.8, параграф 2 Хартата на основните права на Европейския съюз, да получи ясна представа за това дали данните ѝ са обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието ѝ или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание.

Предвид изложеното съдът приема, че в случая и в изпълнение на принципите на прозрачност и отчетност, администраторът е бил длъжен, при наличие на отправеното изрично искане, да предостави на субекта и изисканите от него копия на документи, въз основан на които се обработват личните му данни, доколкото при неизпълнение на това задължение се ограничава възможността заявителят да узнае конкретните фактически и правни основания, обуславящи целите на обработка на личните му данни и по този начин да извърши проверка дали същите се обработват законосъобразно по смисъла на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Непредоставянето им води до пряко неизпълнение от страна на администратора на лични данни на задължението за отчетност, което препятства и възможността субекта на данните да осъществи ефективна проверка относно тяхното законосъобразното, добросъвестно и прозрачно обработване, каквото съмнение очевидно се е породило у жалбоподателката.

По горните съображения съдът приема, че оспореният отказ следва да бъде отменен и преписката изпратена на ответника за ново произнасяне при съобразяване указанията на съда, дадени в настоящото решение, включително съобразявайки кое е компетентното лице, което следва да предостави информацията под формата на исканите копия от документи.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.143, ал.1 АПК своевременно направеното искане на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно. Същата е защитавана от адв. С. по реда на чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, поради което претендираната сума от 460.16 евро следва да бъде еприсъдена него, а на жалбоподателката се дължат 5.11евро за внесена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд

София-град, Второ отделение, 48-ми състав

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА за нищожен отказ за предоставяне на копие от договор за заем ведно с всички съпътстващи документи по жалбата на К. Д. И. [населено място], обективиран в писмо от „Кредирект“ ООД по нейно заявление от 27.02.2026г.

ВРЪЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне в тази част при спазване на указанията от настоящото решение.

ОСЪЖДА „Кредирект“ ООД да заплати в полза на адвокат С. С. от САК сумата от 460.16 евро / четиристотин и шестдесет евро и 16 цента/.

ОСЪЖДА „Кредирект“ ООД да заплати в полза на М. Б. Р. сумата от 5.11 евро/ пет евро и единадесет цента/, представляващи заплатена държавна такса.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.